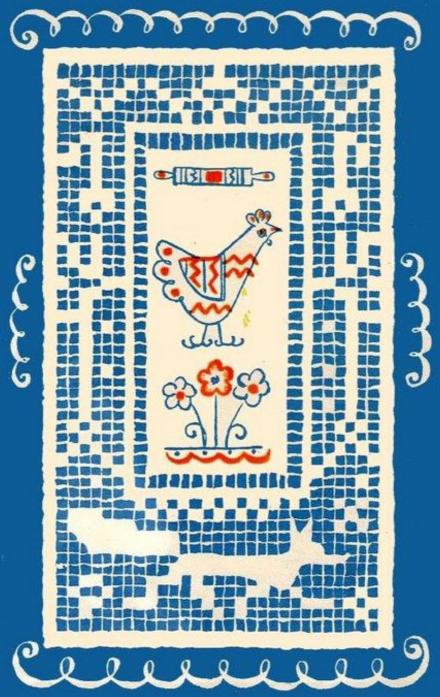

CÔ CÁO TINH RANH CÁI TRỤC CÁN BÁNH

Bån in số .....

ot ngày kia khi đang thơ thần trong rừng sâu, cô Cáo tình cờ nhặt được một cái trục cán bánh. Cô liền vội vàng nhặt lên rồi bước tiếp. Chẳng mấy chốc cô đã tới một ngôi làng và tiến tới gõ của một căn nhà.

- Cốc! Cốc! Cốc!

- Ni gọi đó?

- Tôi là Cáo! Làm ơn cho tôi trú tạm một đếm!

- Không có cô nhà chúng tôi cũng đã chật lắm rồi.

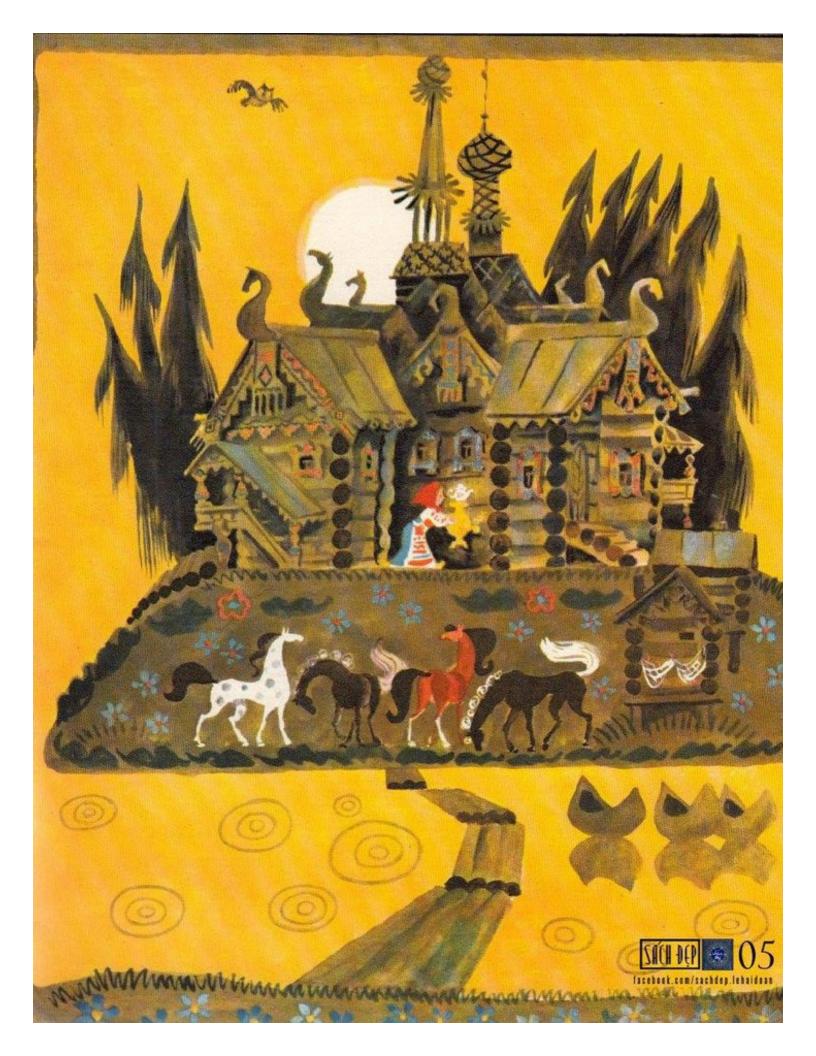
- Tôi nằm không tốn diện tích đâu. Tôi sẽ nằm trên ghế, gối lên cái đuôi cuộn tròn, và sẽ để cái trục cán bánh của tôi dưới bếp lò mà.

Trời chưa sáng, cô Cáo đã thức dậy. Cô đốt nóng cái trục cán bánh rồi giả bộ khóc lóc.

- Các người đã làm gì với cái trục cán bánh của tôi thế này. Hãy

đền tôi bằng một con gà đi.

Bác nông dân chẳng biết làm gì nên đã đền cho cô Cáo con gà thay cho cái trục cán bánh đã hỏng.

Cô cáo xách con gà trên tay, vừa đi vừa nghều ngao hát :

"La lá là la la Ta cuốm được con gà Nhờ cây trục cán bánh Nhặt ở phía rừng xa"

Chẳng mấy chốc cô đã đến một ngôi làng khác. - Cốc! Cốc! Cốc!

- Ni gọi đó?

- Tôi là Cáo! Làm on cho tôi trú tạm một đềm!

- Không có cô nhà chúng tôi cũng đã chật lắm rồi.

- Sôi nằm không tốn diện tích đâu. Sôi sẽ nằm trên ghế, gối lên cái đuôi cuộn tròn, và sẽ để con gà của tôi dưới bếp lò mà.

Và họ để cô vào. Cô nằm dài trên ghế, gối lên cái đuôi cuộn tròn, và

để con gà dưới bếp lò.

Trời chưa sáng, cô Cáo đã thức dậy, túm lấy con gà, nhai ngấu nghiến. Khi đã liểm mép xong xuôi cô bắt đầu giả bộ òa khóc :

- Các người đã làm gì với con gà của tôi thế này. Hãy đền tôi

Cô Cáo xửa xách con ngống trên tay vừa nghêu ngao hát :

"La lá là la la
Ta cuỗm được con gà
Nhờ cây trục cán bánh
Nhặt ở phía rừng xa
Rồi từ đó mà ra
Ăn gà - lại được ngỗng"

Khi trời xẩm tối, cô Cáo đã tới ngôi làng thứ ba.

- Cốc! Cốc! Cốc!

- Mi gọi đó?

- Tôi là Cáo! Làm ơn cho tôi trú tạm một đếm!

- Không có cô nhà chúng tôi cũng đã chật lắm rồi.

- Tôi nằm không tốn diện tích đâu. Tôi sẽ nằm trên ghế, gối lên cái đuôi cuộn tròn, và sẽ để con ngỗng của tôi dưới bếp lò mà.

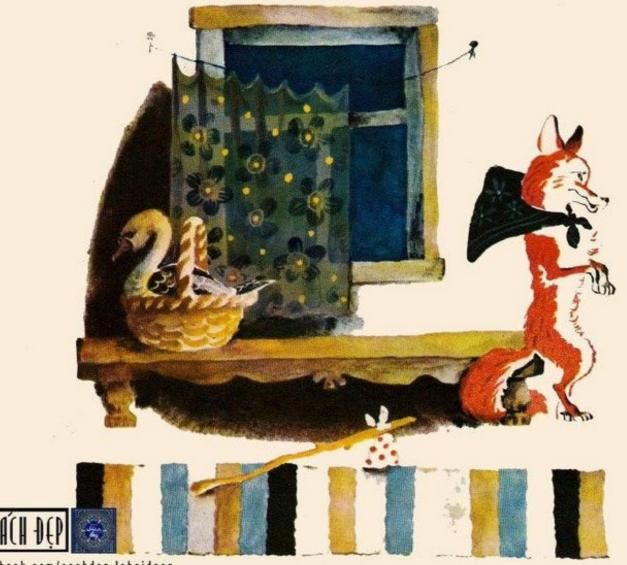
Và họ để cô vào. Cô nằm dài trên ghế, gối lên cái đuôi cuộn tròn, và

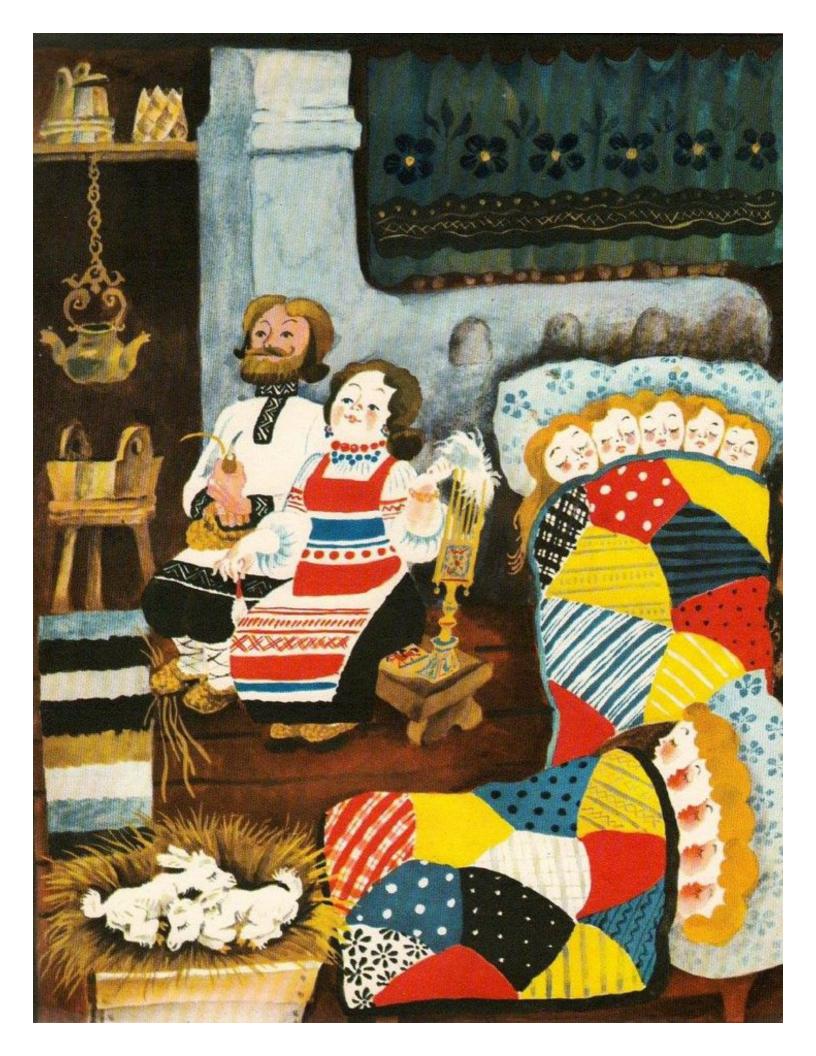
để con ngồng dưới bếp lò.

Tười tảng sáng, cô Cáo choàng dậy, tứm lấy con ngồng, nhai ngấu nghiến. Khi đã liếm mép xong xuôi cô bắt đầu giả bộ òa khóc :

- Các người đã làm gì với con ngỗng của tôi thế này. Hãy đền tôi

bằng một bé gái mau.

Thưng bác nông dân không chịu để mất đứa con gái nào nên đã bỏ một con chó vào trong bao tải rồi đưa cho cô Cáo, không quên dặn dò :

- Dây, đền cô đưa con gái của tôi nhé, cô Cáo!

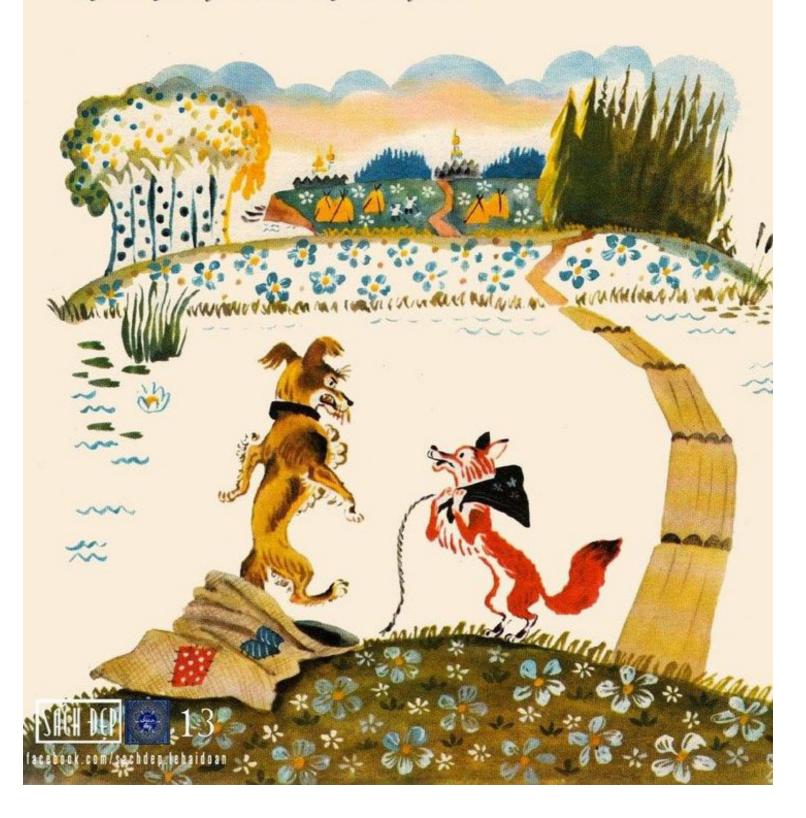
Rồi cô Cáo xách bao tải, tiếp tục rong ruổi.

- Hát cho ta nghe đi nào, con gái!!!

Ngay lập tức, con chó gậm gừ đầy về hung tọn. Cô Cáo sợ quá đánh rơi cả bao tải, ba chân bốn cẳng chạy mất. Con chó liền nhảy ra khỏi bao tải và lao vun vút đuổi theo cô.

Cô Cáo cứ chạy mãi, chạy mãi cho đến khi nhảy bổ xuống một cái hang dưới gốc cây bên vệ đường, run rấy và hỏi :

- Này Tai, rốt cuộc thì cậu đã làm gì vậy?

- Thì tôi đã nghe ngóng suốt còn gì!

- Thế Chân, cậu thì sao?

- Tôi chẳng giúp cô chạy như ma đuổi đấy còn gì nữa!

- Cô Mắt, rốt cuộc thì cô đã làm gì?

- Tôi quan sát suốt chẳng ngơi nghỉ đó thôi!

- Thể còn Đuôi?

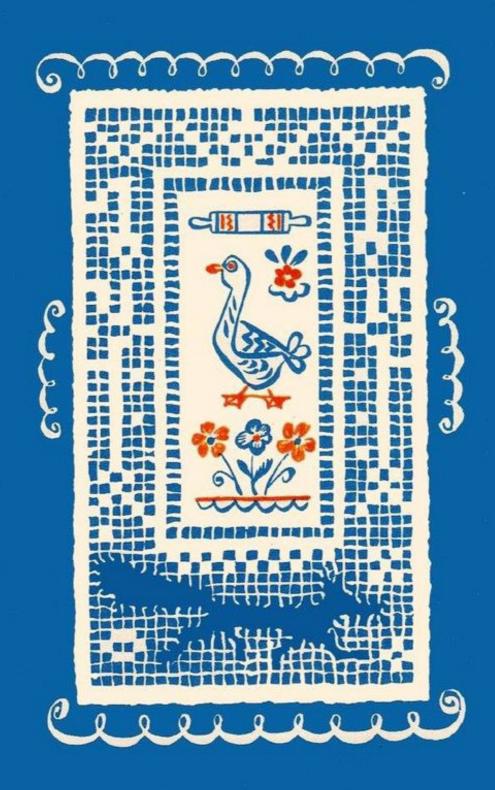
- Tôi chẳng bận theo sau cô còn gì nữa!

- Tôi biết rồi, theo sau tôi đúng không, coi chừng đi, rồi cậu sẽ thấy.

Nói rồi, cô quất mạnh cái đuôi ra khỏi hang.

- Này Chó, cho ngươi xử cái tên Duôi ngỗ ngược này này. Và con chó nhảy bổ vào cái đuôi, kéo lê cô Cáo ra khỏi hang và tất nhiên chuyện gì đến sẽ đến...

CÔ CÁO TINH RANH CÁI TRỤC CÁN BÁNH

Truyện cổ tích Nga

Minh Hoa: A. Yeliseyev

Dịch từ bản dịch tiếng Anh của Michelle MacGrath bởi Lê Hải Đoàn Nhà xuất bản TRỂ NHỔ Matxcova - SÁCH ĐỆP Fanpage 2017

